

De Hop (upupa epops)

Inleiding:

De grootte is te vergelijken met een tortelduif. Met zijn en haar roodbruin verenkleeft met daarop de zwarte en witte velden, en daarbij nog zijn zeer bewegelijke en opvallende kuif maakt deze vogel toch wel tot een opvallende verschijning.

Zijn lange puntige snavel die licht gebogen is verraad dat het een insecteneter is. En zijn stevige poten laten zien dat het een gedeeltelijke grondvogel is, want hij foerageert altijd op de grond

Verspreiding is nagenoeg mondiaal, uitgezonderd de koude gebieden. Habitat van de vogel bestaat uit bosrijk gebied, savanne, grasvelden, akkers en boomgaarden. Het nest is een holte in een boom, een nis of een gat in bijv. een stapel stenen. Gemiddeld worden er zo'n acht eieren gelegd welke wit/geel van kleur zijn, en deze kleur verandert naarmate ze langer bebroed worden.

De broedtijd is zo'n vijftien dagen en de jongen verlaten het nest na zo'n vier weken. In de natuur voeden de ouders hun jongen met insecten, wormen, kleine reptielen en wat er verder over de grond kruipt en sluipt. In sommige gebieden zijn het standvogels en uit andere gebieden trekken ze weg.

In onze volière:

Voedsel wat wij aan de hoppen geven bestaat uit meelwormen moriowormen als basis voer en daarbij kun je nog wasmotten, krekels, sprinkhanen en eventueel

regenwormen geven. Zelf vind ik de regenworm een te groot risico ivm de parasieten die in de regenwormen kunnen huizen. Dit alles wordt bepoederd met aves insectenstrooi poeder en wat spirulina.

Nestgelegenheid:

Ik gebruikte hiervoor een natuurblok van ongeveer een meter hoog met een binnendiameter van ongeveer twintig cm. En hoog veertig cm. Met een invlieggat van ongeveer acht cm.

Dit was geplaatst op een stapel stenen en het invlieggat was ongeveer anderhalve meter van de volière bodem. Nestmateriaal was speelzand, dit ivm dat er geen scherpe steentjes inzitten, anders zouden de eieren wel eens kapot kunnen gaan.

De kweek:

Sinds de aanschaf hebben de vogels bij elkaar gezeten, gedurende de koude wintermaanden hebben ze binnen gezeten bij een temperatuur van zo'n vijf graden Celsius. Dit niet zo zeer vanwege de kou maar meer vanwege het vocht. Want vocht hebben ze echt een hekel aan, zelfs zo erg dat ze ook geen waterbak hebben en ook geen badwater. Het vocht dat ze nodig hebben halen ze uit de voeding en badderden doen ze in het zand.

De man begon eind december met de rui, de pop begon half februari pas en ik dacht dat dit misschien wel te laat kon zijn met het oog op de eventuele kweek.

De pop was overigens pas eind maart klaar met de rui. Op negenentwintig maart zijn beide vogels in een volière geplaatst met een grote van 2,5 meter breed, 2,5 meter lang en 2,0 meter hoog. Dit zonder nachthok. De temperatuur buiten was al een tijdje rond de vijftien graden Celsius. Op vier april zie ik de man de pop geregeld wat voer aanbieden. Op twintig april een honderd procent paring gezien. Op vijftwintig april nestcontrole gedaan en nog geen ei geconstateerd. Wel wordt de pop elke dag getreedt en laat de man zijn roep geregeld horen. Op negenentwintig april hoor ik de man niet meer, en dus is er verandering in de situatie opgetreden. Ik ben gaan kijken en het eerste ei was gelegd. De pop zit vanaf nu erg vast en komt nog maar een keer per dag uit het nestblok om zich te ontlasten. Hoppen zouden tot acht eieren kunnen produceren in een nest volgens de beschikbare informatie. Na tien dagen vanaf het eerste ei geteld even gekeken en er bleken zes eieren te zijn gelegd. Ik had in mijn documentatie eens wat gelezen over dat de eieren verkleuren als deze bevrucht zijn naarmate ze langer bebroed worden. Bij mij was dit totaal niet het geval dus ik dacht dat het gehele nest onbevrucht was, maar ergens twijfelde ik en toen heb ik de eieren gedompeld in een bakje met lauw water en daaruit bleek dat alle eieren bewogen en dus bevrucht waren.

Op zeventien mei het eerste jong geboren, op achttien mei jong twee en drie en op negentien mei jong vier en vijf. Het zesde ei kwam niet uit. Het ouder koppel waren vogels van ongeveer een jaar oud, en dat kon soms nog wel eens problemen opgeven ivm de jonge leeftijd. Het voeren van de jongen ging niet geweldig en zo had ik op eenentwintig mei nog drie jongen over. Het voeren gebeurde als volgt, ze kregen meelwormen, moriowormen, wasmotten en krekels tot hun beschikking, de man neemt voedsel op brengt dit naar het blok en geeft dit voedsel aan de pop door het invlieggat. De pop geeft dit vervolgens weer aan de jongen. Ik heb de man nooit in het broedblok gezien. Op drieëntwintig mei zie ik als ik de jongen wil ringen dat er nog twee over zijn, en deze heb ik geringd met de wettelijk voorgeschreven ring van 4.5 mm. Op een juni zie ik de pop uit het blok en ze helpt nu de man mee met het voeren van de jongen, en ook nu gaat de man nog steeds niet in het nestblok maar voert de jongen direct door het invlieggat. Op elf juni vliegen de jongen uit en zitten dan al volledig in hun bevedering, en kunnen al vrij snel heel goed vliegen. Op

dertien juni verdwijnt de pop weer in het nestblok en dat resulteerde in het eerste ei van ronde twee. Op zesentwintig juni heb ik de jongen uitgevangen, want deze waren al een poosje zelfstandig en het nieuwe nest stond op uitkomen. Op zes juni had ik even gecontroleerd op de hoeveelheid van de eieren en er bleken weer zes eieren te zijn gelegd. Op vier juli liggen er weer zes jongen in het blok. Het ringen, voeren en het uitvliegen ging zoals in ronde een en op zeven augustus heb ik de jongen uitgevangen, want op negentwintig juli was ronde drie begonnen met alweer het eerste ei. Ronde drie verliep anders dan de eerste twee rondes, want nu werden er tien eieren gelegd en zeven jongen grootgebracht.

Resumerend:

Een jong koppel van ongeveer een jaar oud kan heel goed nesten grootbrengen. De eieren hoeven niet altijd te verkleuren. Op de vijfde a zesde dag oud de jongen ringen met 4.5 mm. Voer voor de vogels bestaat uit: meelwormen, wasmotten, moriowormen en krekels of sprinkhanen. De schoonheid van de vogels maken hem tot een populaire vogel, de roep is zuiver maar zeer eentonig. Op naar de volgende uitdaging.

Tekst Arie Bakker
Foto's Jan de Nijs en Piet Onderdelinden